



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. II. Assimilatio Amoris secunda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

mina, saliant fontes cordis oculorū-
que meorum. Vt & ego formica for-
micæ meæ factus, seponam de die,
recondamque in horrea, dum vita
tempusq; sinunt, quibus in omni æ-
ternitate fruam, & tecum fruam amor
meus.

CAPVT II.

Assimilatio Amoris secunda.

CVI assimilabo te? PHOENICI, di- Phœ-
lecte mi, qui te ipsum funerans, nici.
flagris, hasta, spinis, clavis, odoratissi-
mo demū crucis ligno, amoris igne
decineratus, fœcundiore surgis se-
mine, spontanea vt morte, sic & red-
animatione singularis. neq; enim est
alius extra te singularitatis præroga-
tiua singularis, quamcumq; demum
generationem cogito; hanc de virgi-
neo lacte & vbere humanam, illam
de Patris sinu, & Spiritus obumbra-
tione diuinam; vtramque solam &
sine exemplo æternam futuram.

Ardeam.

524. CAROLI SCRIBANI

Ardeam & ego hic amoris tui flamma, hoc odorato crucis tui tanquam cinnamomi ligno, amoris ignibus accenso; vt decineratus hac flamma, in nouum resurgam hominem, nulla concupiscentiæ aut seculi flamma decolorandus, nulla decinerandus. Sed tua solius in amicum tibi puluerem dissoluendus. Quantis tu & ego, nobilissime Phœnix, delitiis perfundemur, quantis saturabimur? neque singularitati tuæ quidquam per me detractum erit. Nam ego & tu vnum sumus: nullum vnitati tuæ præiudicium creabit præsentia mea, quæ amoris tui ignibus coalescens tibi, vnum statuet, & vnum tantum.

Aquilæ.

Ezech.
17.

Cui assimilabo te? AQUILÆ, dilecti mi. Factus enim es tamquam Aquila grandis magnarum alarum plenis. Non frigora, non æstum, non niues, aut Solares radios metuens; ridensq; grandines & pluuias; adeoq; excelsus.

excelsior omnibus, inuictus perstas
 robore subnixus tuo. Sed & memini
 quid olim feceris *Ægypto*, quomo-
 do eam contriueris tamquam con-
 cham vngularum tuarum; & quo-
 modo vicissim *sicut aquila* portaueris *Deut.*
 Israel, & super alas assumpseris tibi, vt *32.*
 solet aquila pullos suos à persequen-
 te hoste. Quid ergo facies dilecto
 tuo? Numquid ad preceptum tuum non *Iob. 93.*
 eleuabitur, & in arduis ponet nidum suū? *Deut.*
sicut enim aquila prouocans ad volandum *32.*
pullos suos, & assumens & portans in
humeris suis; sic facies omni speranti
in te. Facies ei pennas quasi aquila, vt e- *Prov.*
uolet ad te, & repleas in bonis desi- *23.*
derium eius, postquam renouaueris
iuuentutem eius. Qui enim in sperant
in te mutabunt fortitudinem, current, & *Isa. 40.*
non laborabunt; ambulabunt, & non defi-
cient; volabunt & non quiescent, do-
nec in sinu tuo figant rentoria sua,
in terra viuentium. Ô quando eue-
nient hæc mihi? quando reclinabo
 caput

caput hoc in amoris mei sinu? quando
 tētoriam figam in domo Patris tui pa-
 tris mei? quando lectum sternam ti-
 bi & mihi, vt quiescas in medio cor-
 dis mei, nouo nupē. oq; sacrato tibi
 Bethlehemitico stabulo? quando in
 hoc pectoris mei fœno nidū firma-
 bis nobilissime aquilarum? quando
 fiam præsepe tibi, cunæque ac fascia,
 quibus te æterno inuinculem nexu?
 quando! ô quando inter vbera tua cō-
 morabor aquilæ meæ pullus? quando
 præda tua pascar, quam in robore
 virtutis tuæ, ferreis clauorum & lan-
 ceæ vngulis in cruce parasti tibi? cla-
 bere mea præda. Mihi prædatio hæc
 facta est, mihi cælorum raptus, mihi
 violentata illius reseratio. fruar te tibi
 aquila mea, & fruar æternū.

Pelica-
 no.
 Ps. 101.

Cui assimilabo te? PELICANO di-
 lecte mi. *Similis enim factus es pelicano
 solitudinis*, cūm paruulos tuos non
 tam lacte quasi ab vberibus, sed à pe-
 ctore dependentes, pascas sanguine;
 spargens

spargens tamquam rupta violenter
 nube, amicū imbrem, vt satiari iam
 possint, si non à lactis, ab vberibus
 sanguinum qui sitiunt te. Sitio dile-
 ctæ mi, sitio. Quousque non perpluis
 merore tuo? quousque pendeo ab v-
 beribus, vberib. exul? quousq; non
 potor vberibus lateris tui? en ego è
 filiis vnus, quos tulisti in amaritudi-
 ne animæ tuæ. En ego partus tui ma-
 gni, partus vltimi, cū in clamares *cla-*
more valido in doloribus partus tui, fi-
 lius vnus; pro cuius felici enixu Pa-
 trem rogasti. Ne contine hunc diu-
 tius partum benigna mater; abieciūt
 menses. Et vbera iam quasi iure meo
 posco, vtero tantūm beatus. Bea v-
 beribus, sed vberibus sanguinis tui.
 Nolo iam lactea, vit sum; sanguinea
 volo, & colorati purpura, vestiri pur-
 pura, potari pu pura pelicani mei, &
 potari æternūm.

Cui assimilabo te? LVCINIÆ, di. Lu-
 lecte mi. *Vox enim tua dulcis, vox exul-* *nia*
ratio-

Can. 2. *tationis & salutis.* Tu gloria mea, iubi-
Pf. 106. latio mea, psalterium & ci-hara mea,
 dilecte mi. Tibi cantabo canticum
Pf. 56. in psalmis, hymnis & canticis spirituali-
Colof. 3 bus, in tubis & fistulis, in tympanis &
 cymbalis, & vniuersis musicorum
 generibus. Modulabor tibi in læticia
 & exultatione. Quoniam dulcedo &
 musica tua, & vox iubilationis in se-
 culum super omnem dilectum tuum,
 & canticum tuum in corde dilecti
Eccles. tui, quasi mel in ore indulcabitur: & ut
49. musica in conuiuio vini, sic vox modu-
 lationis tuæ in auribus dilecti tui. ve-
 rum quamdiu ego in hac musica lu-
 ctus, lugens carmen absentis Luci-
 niæ meæ? quamdiu plangam quasi
 luctum vaig niti? festiuitates meæ
 versæ sunt in luctum; cantica mea in
 planctum super absentia Luciniæ
 meæ. & tamen ego modifcator non
 omnino imperitus, paruo licet cor-
Pf. 95. pore, non improba tamen voce, can-
 ticum nouum cantabo tibi, canticum
 amoris

amoris & iubilationis. Sed & tu par-
uula es Lucinia mea, & vox in te cor-
pore maior, ac inter paruulos amica
modulatio tua. Paruulus ego planè.
Nam & scelera mea depresserunt me
vsque ad profundum inferni, & fa-
ctus sum mihi met ipsi grauis. ô si
paruulus tantùm essem in oculis
meis, & non paruulus, ah nimis, in
oculis tuis! non tam diu canerem
turturis mœrentis carmen, sed mel-
lea Lucinæ modulatione gratiora,
quia puriora tibi decantarem carmi-
na æternùm victura. Concede hoc
mihi Lucinia mea.

Cui assimilabo te? COLVMBÆ, di- Colū-
le & mi. Oculi enim tui sicut columba^{bæ.}
super riuulos aquarum, quæ lacte sunt lo-^{Can. 5.}
ta, & resident iuxta fluentia plenissima.
Et ego turtur mœroris vnicus, do-
nec fruatur cōpare dilecto meo, quo-
usque audietur vox mea in terra a-
liena, terrâ deserta & inculta, terra
horroris & vastæ solitudinis? aut
Z quam-

- Isa. 38.* quamdiu meditabor gemens vt columba, & attenuabuntur oculi mei sufficiens in excelsum, donec venerit saluatio mea, donec fruatur dilecto meo.
- Pf. 54.* quis dabit mihi pennas columbae meae, vt volem, & requiescam, & abscondar & protegar, & habitem in tabernaculo dilecti mei, & ad odorem in loco vbi steterunt pedes eius, & dicat mihi *Ibid.* Surge in requiem tuam, hic habitabis in seculum seculi, quoniam elegit.
- Can. 2.* Sonet, rogo, hæc vox tua in auribus meis, vnica, columba mea, electa mea, desiderata è millibus. Quousque perteris me mœroribus dissolui, & in dolorum fluentia degenerare animam meam? quousque anhelum perclusus suspiria trahet gementis animæ super magnitudine delictorum suorum? semperne pœnitentis gemitus, numquam amantis lachrymæ semper singultus & confragosa suspiratio; & numquam collocutio mollior amantis animæ? semper fluent vena

in delictorum expiationem; numquam soluentur in amoris testationem? semper Magdalena pœnitens, semper Publicanus aut latro, numquam Maria, vt liceat reddere Rabboni? aut quando vox illa; *Hodie me- Luc. 23. cum eris in Paradiso, columba mea, sponsa mea; dilecte mi, sponse votorum meorum.*

Cui assimilabo te? GALLINÆ, dilecte mi, quæ congregat pullos suos sub alas, & sola noscitur mater, etiam dum non videtur. Ecce ego è pullis vnus; expande alas dilecte mi, vt foueas hunc amoris tui partum amoris tui pectore; æternumque tu mihi sis gallina; vt sub vmbra alarum tuarum cubem in meridie; ibi protegar in velamento hoc alarum tuarum, & exultem in illo coram te, sicut qui latantur in messe, & sicut exultant victores capti præda, quando diuidunt spolia: adhesit namque anima mea post te, in vmbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.

Galli-

nae.

Matt.

23.

Psalms.

16.

Can. 1.

Pf. 60.

Isa. 9.

Pf 62.

Pf. 56.

Z 2 & qui

& qui quærunt animam meam, & auellere pullum nituntur à nutricio pectore, ab vberibus matris suæ, ab integumento genitricis suæ, redigantur in puluerem qui à vento rapitur, & cuius nulla remanent vestigia super terrâ. Ne superueniat michi hic raptus in interitum; ne non profuturas tibi excutiat lacrymas Ierosolyma hæc noua, anima mea. Ne fleas super eam, quia non cognouit tempus visitationis suæ. Sed trahas eam post te in odorem vnguentorum tuorum in seculum seculi.

CAPVT III.

Assimilatio Amoris tertia.

Ceto. **C**ui assimilabo te? CETO, dilecti mi. In cuius aluo cum Iona tuo non iam triduum, sed æternum passus. Nam licet Ninive in cinere & cilicio felix negato pabulo, felicitatem tamen ego in hac regia piscaria mea. Neque enim lugere potest sponsa, non